

deksel, rond, een duim hoog en een gulden groot, met goed gesnedene figuren, in relief en vrijstaande, die eene mis voorstelden, het Christuskindje op het altaar en vijf geknield liggende, biddende priesters; op den rand stonden verscheidene onduidelijke woorden in middeneeuwsch schrift. De heer Engelbrecht hield dit voor een werk van Albrecht Dürer, en honderd gulden waard. Hij bezat ook eene tamelijke verzameling kostbare steenen, waarbij eenige gesnedene. Ten slotte liet hij nog twee »belachelijke” collecties zien, nl. een doos vol messen van allerlei soort, en een met allerlei scharen en kammen. Zijne gouden en zilveren medailles, die hij wel driehonderd gulden waard noemde, waren hem zeven weken tevoren door eenige Joden ontstolen. De heer van Alkemade verzekerde den heer von Uffenbach echter later, dat het enkel moderne waren en niet zooveel waard. De overigens eerlijke man noemde zijn bezoekers allerhande verzamelingen, welke in Holland te zien waren, hetgeen zij in dank noteerden.

Den avond brachten zij door bij den koopman van Meinertshagen, die tegenover het Stadhuis woonde. Door hunne kredietbrieven waren zij met hem in aanraking gekomen, en nu had hij hun op versche oesters genoodigd, met de heeren van Arckel en van Alkemade, benevens twee heeren van Belle. Zij lieten de oesters zich goed smaken, en hadden vele goede gesprekken, o. a. over de heksen-weegschaal te Oudewater — dat zij voor een sprookje hadden gehouden, wanneer het hun niet in allen ernst verteld was door van Alkemade, die zóó goed thuis was in de geschiedenis van dit land.

Den 23sten vertrokken zij naar Gouda, vanwaar zij den 25sten des middags terugkeerden. Des namiddags gingen zij nog eens naar het Oude-Mannenhuis, maar ook ditmaal waren de regenten vergaderd en konden zij